02.2 S

Broj: S1 3 U 033363 19 U
Sarajevo, 19.02.2021. godine

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Број: 24-02-2021
УС-02-13-1-325-3/19

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Branimira Orašanina kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Maide Bikić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Gradprom d.o.o. Srbac, ulica Mome Vidovića bb, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-1444-6/19 od 11.07.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Banja Luka, ulica Jovana Dučića broj 23/1, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 19.02.2021.godine, donio je sljedeću:

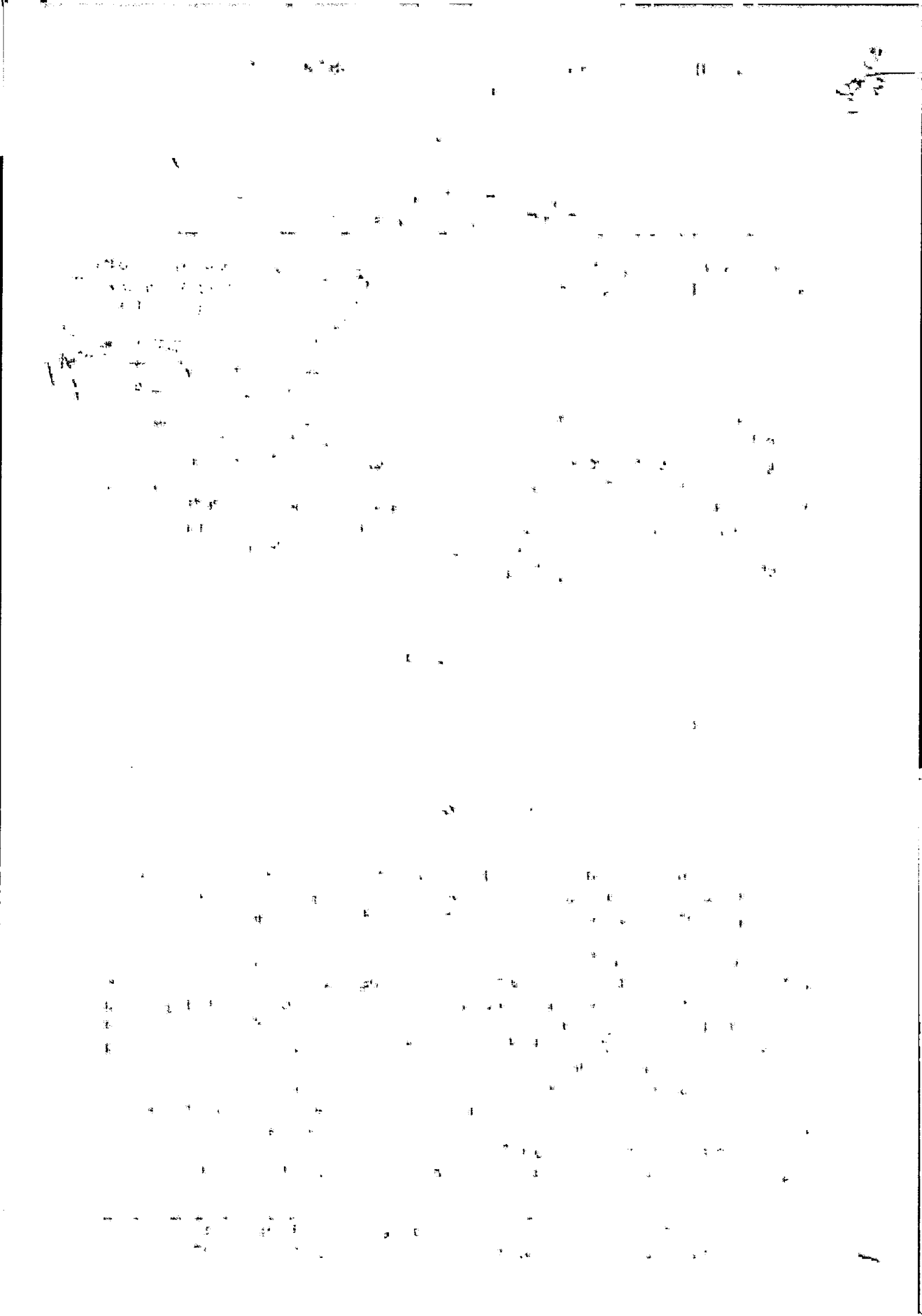
P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv Tenderskog dokumenta broj: 20-404-247/19 ugovornog organa Grad Banja Luka, u postupku javne nabavke sanacija krova na kolektivnom stambenom objektu.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog pogrešne primjene materijalnih propisa i povrede pravila postupka. Tužbom ukazuje da je ugovorni organ postavio stroge uslove u tenderskom dokumentu, koji imaju ograničavajući karakter na koji način je povrijedio odredbe člana 44. Zakona o javnim nabavkama BiH. Tužitelj navodi da je ugovorni organ zahtijevao da ponuđači dostave ovjerenu fotokopiju aktuelnog izvoda iz sudskog registra ili rješenje o registraciji, ne starije od 6 mjeseci od isteka roka za podnošenje ponuda a nakon što bude izabran, prije zaključenja ugovora, ponuđač se obavezuje dostaviti važeću licencu za građenje objekta visokogradnje izdatu od Ministarstva za prostorno uređenje, građevinarstvo i ekologiju Republike Srpske. U prilog navedenom se nalazi i izjava o pribavljanju licence koju su ponuđači dužni potpisati. Međutim, tužitelj ističe

da je predmet konkretne javne nabavke sanacija krovova na kolektivnim stambenim objektima P+1 u Kuljanskoj broj 67 i 69 LOT 1-LOT2. S tim u vezi, ukoliko se ima u vidu da je predmet konkretne javne nabavke sanacija i da se ne mijenjaju uslovi dati u građevinskoj dozvoli na osnovu koje je objekt izgrađen u skladu sa Zakonom o uređenju prostora i građenju RS, nije potrebno odobrenje odnosno dozvola za građenje. Osim toga, u skladu sa članom 17. Pravilnika o uslovima za izdavanje i oduzimanje licenci učesnika u građenju, licencu za izvođenje građevinskih radova mogu pribaviti isključivo pravna lica ali ne i preduzetnici. S druge strane, preduzetnici mogu izvoditi sanaciju na radove a što je predmet konkretne nabavke. Slijedom navedenog, tužitelj ukazuje da su postavljeni uslovi suprotni zakonu jer ugovorni organ u tenderskom dokumentu nije vodio račununa da postavljeni usovi budu srazmjerni predmetu nabavke te je obrazloženje ugovornog organa da je i tužitelj mogao zatražiti licencu ili u konačnici dostaviti ponudu kao grupa ponuđača ukoliko nema traženu licencu. Stoga tužitelj predlaže da sud tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovni postupak tuženom.

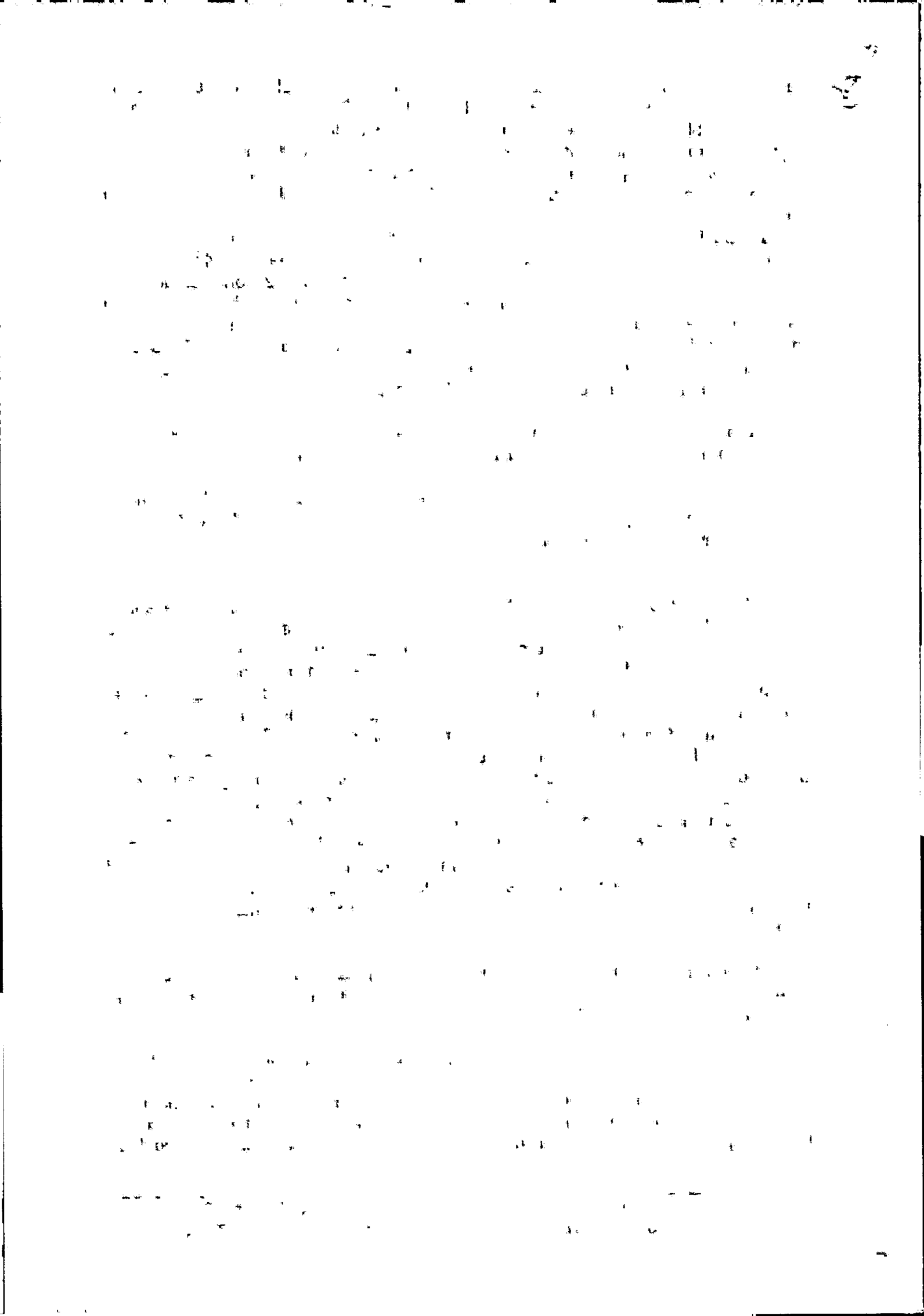
U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana. Ugovorni organ je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Kako to proizlazi iz podataka spisa predmeta, osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv Tenderskog dokumenta broj: 20-404-247/19 ugovornog organa Grad Banja Luka, u postupku javne nabavke sanacija krova na kolektivnom stambenom objektu. Prema obrazloženju pobijanog rješenja, ugovorni organ je konkretne uslove iz tenderskog dokumneta, koji se odnose na dokazivanje obavljanja profesionalne djelatnosti postavio uslove u skladu sa zakonom i svima omogućio učestvovanje u konrketnom postupku jer ugovorni organ ima zahtijevati dokaze u pogledu kvalifikacionih uslova. Tuženi je ocijenio da uslov ugovornog organa da se dostavi aktuelni izvod iz sudskog registra i važeću licencu za izvođenje radova visokogradnje a koji je postavljen kao dodatni uslov ukoliko ponuđač bude izabran, nije suprotan odredbama člana 44. i 46. Zakona o javnim nabavkama BiH. Po ocjeni tuženog, tužitelj je registrovan kao pravno lice i sam može dobiti licencu u skaldu sa članom 17. Pravilnika o uslovima za izdavanje i oduzimanje licenci učesnika u građenju RS. Odluku kao u dispozitivu, tuženi je donio primjenom odredbi člana 104. i 111. Zakona o javnim nabavkama BiH i odredbe člana 228. Zakona o upravnom postupku BiH.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje doneseno je pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

U skladu sa članom 44. Zakona o javnim nabavkama BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14) Ugovorni organ provjerava i ocjenjuje da li je ponuđač pouzdan i sposoban da izvrši ugovor, u skladu sa uslovima utvrđenim u tenderskoj dokumentaciji. Ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji definiše uslove za kvalifikaciju na način da utvrdi minimum zahtjeva za kvalifikaciju ponuđača u pogledu

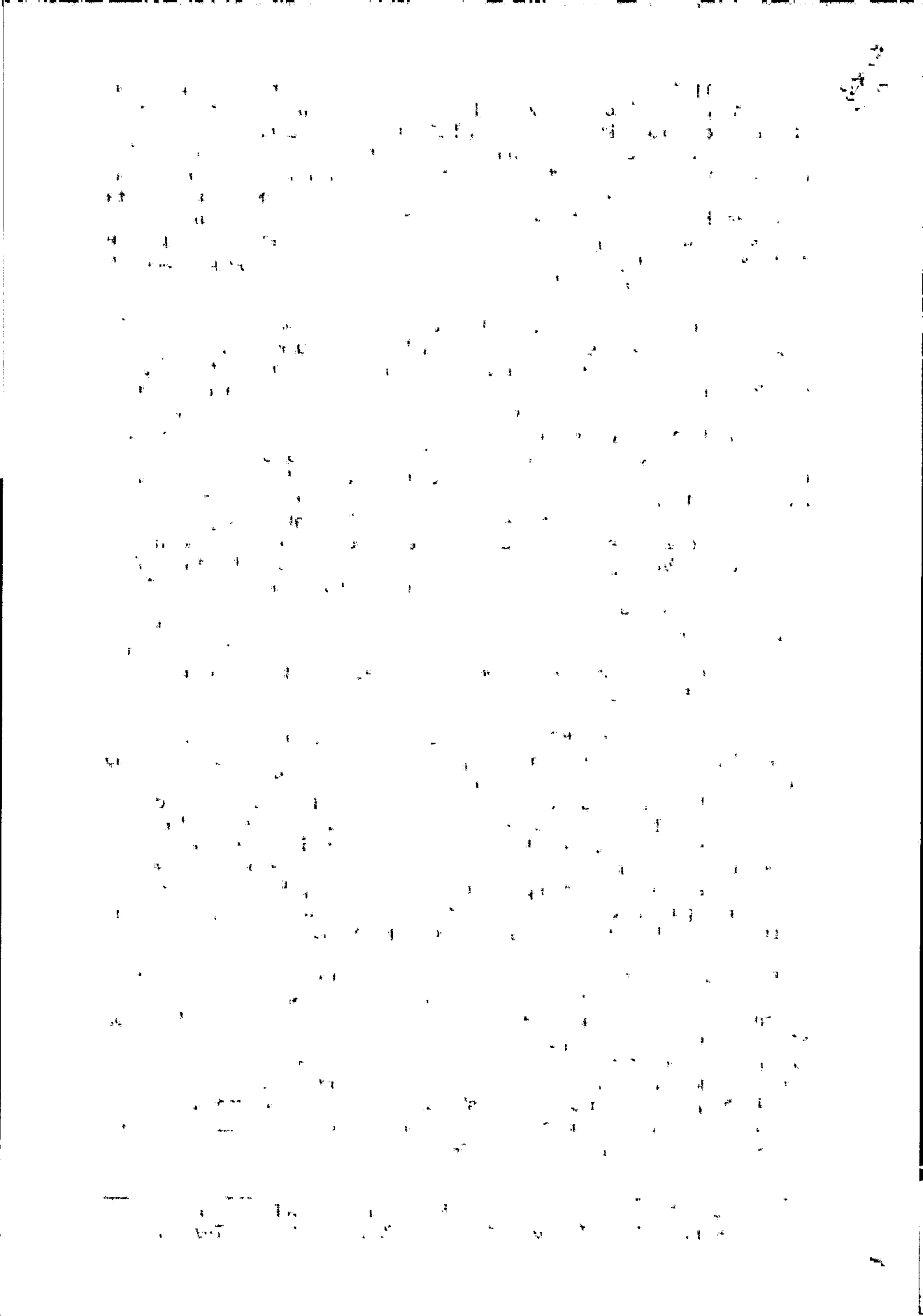

njihove lične sposobnosti, ekonomskog i finansijskog stanja, te njihove tehničke i/ili profesionalne sposobnosti. Minimum kvalifikacionih uslova koje ugovorni organ odredi za ponuđače, kao i dokumenti koji su potrebni za njihovo dokazivanje obavezno treba da budu srazmjerni predmetu javne nabavke i u skladu s njim. Postavljeni uslovi ne smiju imati ograničavajući karakter na konkurenciju i moraju biti jasni i precizni. Ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji može od ponuđača zahtijevati da dokažu svoju registraciju u odgovarajućim profesionalnim ili drugim registrima zemlje u kojoj su registrirani ili da osiguraju posebnu izjavu ili potvrdu nadležnog organa kojom se dokazuje njihovo pravo da obavljaju profesionalnu djelatnost, koja je u vezi s predmetom nabavke

Pravilnim tumačenjem navedenih zakonskih odredbi, ovo vijeće cijeni da nije osnovan prigovor da je ugovorni organ u tenderskom dokumentu propisao stroge uslove i da te uslove tužitelj ne može ispuniti. Naime, pravilno se to ukazuje u obrazloženju pobijanog rješenja da i tužitelj može dobiti rješenje o licenci za izvođenje radova visokogranjde. Obzirom da je registrovan kao pravno lice a što predstavlja jedan od uslova u članu 17. Pravilnika o uslovima za izdavanje i oduzimanje licenci učesnika u građenju („Službeni glasnik RS" broj: 70/13 i 24/15). Osim toga, nakon što je ovo vijeće izvršilo uvid u tenderski dokument/Predmjer radova LOT 1, iz kojeg se vidi da se u konkretnom ne radi o jednostavnoj, obinoj sanaciji nego se radi o nego se radi o rušenju postojećeg objekta, izgradnji novog sa svim odgovarajućim odredbama koje propisuju standardi i normativi rada u građevinarstvu, Visokogradnja i za koje se logički može zaključiti da se rješenje o dozvoli za građenje i podrazumijeva. Također, u skladu sa članom 116. stav 1. i 8. Zakona o uređenju prostora i građenju („Službeni glasnik RS" broj: 40/13 i 106/15) je propisano da licencu za građenje ministar izdaje pravnom licu ali licenca iz stava 3. i 5. ovog člana može se izdati i fizičkom licu koje ima odgovarajuću stručnu spremu, položen stručni ispit i najmanje dvije godine radnog iskustva na poslovima građenja objekata određene vrste i namjene.

Stoga vijeće cijeni da tužitelj nije dokazao da ne može pribaviti traženu licencu niti je dokazao da ugovorni organ ne smije istu zahtijevati a sve kako je to propisano u odredbi člana 102. stav 1. Zakona o javnim nabavkama BiH odnosno da su stranke u postupku dužne iznijeti sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve ili odluke, postupke, radnje ili nečinjenja, te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju. U konačnici, uslov iz tenderskog dokumenta kojim se ponuđači obavezuju dostaviti rješenje da posjeduju licencu o dozvoli za građenje je naveden kao dodatni uslov jer se dokaz dostavlja nakon što je ponuđač izabran odnosno prije zaljučenja ugovora. Po ocjeni ovog upravnog vijeća, ugovorni organ nije postavio uslov koji bi ograničio konkurenciju ili uslov koji ne može ispuniti veći broj ponuđača.

To u konačnici znači da traženi uslov nije postavljen diskriminatorno i da obrazloženje rješenja sadrži sve što je propisano u odredbi člana 233. stav 2 u vezi s članom 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16). Dakle, u pobijanom rješenju su ocijenjeni svi žalbeni prigovori tužitelja i rješenje sadrži: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Kako je osporeno rješenje donesneo pravilnom primjenom materijalnog propisa, primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), sud je donio odluku kao u dispozitivu.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Branimir Orašanin

